Neapolis University

HEPHAESTUS Repository **http://hephaestus.nup.ac.cy**

Archive Cypriot Newspaper Materials Neon Ethnos

1894-03-30

þÿ • - ¿ ½ ˆ ¸ ½ ¿ Â - ± Á . 2 8

Library of Neapolis University Pafos

http://hdl.handle.net/11728/10766

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΕΤΟΣ Α ΕΝ ΛΑΡΝΑΚΙ (ΚΥΠΡΟΥ) 18)30 ΜΑΡΤΙΟΥ 1894. ΑΡΙΘ. 23.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐτησία ἐν Κύπρῳ Σελίνια ..... 8.

Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ 10

Πᾶσα αἴτησις δέον νὰ γίνηται πρὸς τὸν ἐκδότην, ὡς καὶ πᾶσα ἀπόδειξις πληρωτῆς δέον νὰ φέρῃ τὴν ὑπογραφὴν αὐτοῦ.

ΝΕΟΝ ΕΘΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

Διευθυντὴς καὶ ἐκδότης
ΚΛΕΟΒ. Ν. ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΤΗΣ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

Καταχωρίζονται κατ' ἀποκοπήν.

Ἄρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τοῦ «Νέου Ἔθνους» καταχωρίζονται δωρεάν.

Ἡ σύνταξις δὲν εὐθύνεται διὰ τὰς γνώμας τῶν ἀνταποκριτῶν της.

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

Ο ΕΠΑΧΘΗΣ ΦΟΡΟΣ

Α'.

Ὁσάκις ἐπιχειρήσῃ ὁ δημοσιογράφων νὰ γράψῃ περὶ τοῦ φόρου, ὃν ἡ Κύπρος τελεῖ πρὸς τὴν Ὑψηλὴν Πύλην, εὑρίσκει τὸ ζήτημα πάντοτε φλέγον καὶ τὸν βαρὺν φόρον φθείροντα καὶ ἐξαντλοῦντα τὰς δυνάμεις τῆς χώρας, οὐδὲν δὲ εἰς αὐτὴν ἀποδίδοντα ἄλλο ἢ τὴν ἔνδειαν καὶ τὴν ἀπορίαν. Οὐχὶ ἅπαξ διεμαρτυρήθημεν κατ' αὐτοῦ. Πολλάκις ὁ τύπος, ἑρμηνεὺς γενόμενος τῶν φρονημάτων τοῦ κυπριακοῦ λαοῦ, ἐπραγματεύσατο τὰ τοῦ φόρου, καὶ κατέδειξε τὴν γενομένην εἰς τὸν τόπον ζημίαν ὡς καὶ τὰ λυπηρὰ ἀποτελέσματα τῆς τοιαύτης φορολογίας. Ταῦτα δὲν θὰ βραδύνωσι νὰ ἀποκαλυφθῶσιν εἰς πάντας καὶ νὰ παραστήσωσι τὴν ἀληθῆ τὴν πραγματικὴν κατάστασιν ἡμῶν εἰς τοὺς ἀμφισβητοῦντας τὴν οἰκονομικὴν καχεξίαν καὶ ἰσχυριζομένους ὅτι ἡ Κύπρος οὐδὲν σοβαρὸν πάσχει.

Ὑπάρχουσι, φαίνεται, λόγοι δικαιοφανεῖς, νομιμοποιοῦντες τὴν ἐπαχθῆ φορολογίαν, τὴν ἀδιαλείπτως ἡμᾶς ἀπογυμνοῦσαν, καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν νὰ κύπτωμεν, ἕως ἂν ἀφήσωμεν τὴν τελευταίαν πνοὴν ὑπὸ τὴν ἀπληστίαν τῶν ἀδίκως φορολογούντων! Μοῖρα σκληρὰ ἔρριψε τὴν Κύπρον εἰς τῆς Μεσογείου τὸ ἄκρον καὶ ἡ φωνὴ τῶν νησιωτῶν, ὅσον ἰσχυρὰ ἐν τῷ δικαίῳ, τόσον ἀσθενὴς πλήττει τὰ ὦτα τῶν δυναμένων καὶ ὀφειλόντων ν' ἀπαλλάξωσιν αὐτοὺς τοῦ ἐπαχθοῦς φόρου καὶ τῆς ὑπ' αὐτοῦ ἐξογκουμένης πενίας. Ἀλλ' ἡ φωνὴ ἡμῶν, εἶνε φωνὴ τοῦ δικαίου καὶ οὐδεὶς θὰ ματισχύσῃ αὐτῆς, ὡς πάλιν ἡ σιωπὴ ἡμῶν εἶνε σιωπὴ ἔνοχος καὶ ἐν σχέσει πρὸς τὸ ἐνεστὼς καὶ ἐν σχέσει πρὸς τὸ μέλλον τῆς Κύπρου. Ἡ ἀδιαφορία παρατεινομένη δύναται νὰ δηλητηριάσῃ τὸ μέλλον, ἐπαυξάνουσα τοῦ παρόντος τὴν δυστυχίαν. Ἡ ἀκηδία φθείρει καὶ διόλλυσι καὶ ἄτομα καὶ χώραν, ὡς τοῦ ναύτου ἡ νωθρεία φέρει εἰς τοὺς σκοπέλους τὸ σκάφος καὶ συντρίβει αὐτὸ ἡ ταραττομένη θάλασσα ἐπὶ τοὺς ἀποκρήμνους βράχους. Ἡ μεταμέλεια εἶνε ἄκαρπος· ἡ θλῖψις ἄγονος· τὸ σκάφος ἐθρυμματίσθη καὶ τὰ κύματα κυλίουσιν ἤδη τὰ ναυάγια ἐν τῇ φορᾷ αὐτῶν. Τοιαῦτα περίπου καὶ τὰ παρ' ἡμῖν· ἐὰν μὴ καταλίπωμεν τὴν ἀδιαφορίαν, θὰ συντριβῶμεν ὑπ' αὐτῆς, διότι οὐδεὶς κάλλιον ἡμῶν δύναται περὶ ἡμῶν αὐτῶν νὰ μεριμνήσῃ.

Ἀπὸ δεκαπενταετηρίδος ὁ ἐπαχθέστατος τῶν φόρων ἀφαιρεῖται τὴν Κύπρον πᾶσαν δύναμιν, ἡ ὁσημέραι προϊοῦσα ὑποτίμησις τῶν προϊόντων τῆς νήσου, εὐτελῶν ἄλλως καὶ καθ' ἑαυτά, ἀποξηραίνει τοῦ πλουτισμοῦ τὰς πηγάς, καὶ ἡ ἔνδεια, ἀπαίσιος τοῦ ὀλέθρου πρόδρομος, ἐφάπλοῦται ἀνὰ τὴν χώραν καὶ λυμαίνεται τὸν τόπον, μαραίνει τὰς ἐλπίδας, ἀνακόπτει τὰς ἐνεργείας καὶ ἀφαιρεῖται τὸ θάρρος τοὺς δυστυχεῖς νησιώτας. Διὰ ταῦτα, πρὶν ἢ τὸ σκάφος ἐξοκείλῃ καὶ συντριβῇ, πρὶν πλήξῃ ἡμᾶς ὁ ἐπικείμενος ὄλεθρος καὶ ἐκνευρισθῇ ἡ δυστυχία, ἐφ' ὅσον ἂν ἔχωμεν δυνάμεις τινὰς ζωικὰς καὶ κινώμεθα καὶ ἐνεργῶμεν, ἀναπόδραστος ὑπάρχει ἀνάγκη νὰ κινηθῶμεν ζωηρότερον, νὰ δράσωμεν ἐρρωμενέστερον καὶ νὰ δηλώσωμεν ἅπαξ ἅπαντες, ἀγρόται, χειρώνακτες, ἔμποροι, ὅτι ἡ Κύπρος δὲν δύναται, δὲν ἔχει νὰ στενάξῃ τὸν ἄδικον καὶ ἐπαχθέστατον τῆς ὑποτελείας φόρον. Αἱ δυσετηρίδες, αἱ ὑποτιμήσεις τῶν προϊόντων, ἡ πολυσχιδὴς καὶ πολυδαίδαλος φορολογία ἐκύρτωσαν τὸν εὐθυτενῆ Κύπριον, ὅστις κατηφὴς καὶ σκυθρωπὸς προσβλέπει τὸ μέλλον. Ὁ λαὸς τῆς Κύπρου ἀθρόος ἐν τῇ διακρινούσῃ αὐτὸν φιλονομίᾳ ἂς συνέλθῃ εἰς τὰς πόλεις, ἂς ἐνεργήσῃ ἐν νομιμοφροσύνῃ συλλαλητήρια, ἂς προβῇ εἰς παραστάσεις πρὸς τοὺς ἁρμοδίους καὶ τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ καὶ ὥρᾳ ἂς συνταχθῶσι ψηφίσματα, ἂς ἐκλεχθῶσιν ἐπιτροπεῖαι, ὅπως ἀναβῶσιν εἰς εἰς τὸ Μέγα Ἁρμοστεῖον καὶ ἐκεῖ πρὸς τὸν Ἀνώτατον Ἄρχοντα ἂς δηλώσωσι μετὰ παρρησίας, ἣν χορηγεῖ τὸ δίκαιον, τοῦ λαοῦ τὴν θέλησιν ἐλευθέραν καὶ ἀμετάτραπτον — τὴν κατάργησιν τοῦ τῶν 92 χιλιάδων λιρῶν φόρου. — Τὴν ἐνέργειαν ἡμῶν ταύτην ἐπιτρέπουσιν οἱ νόμοι καὶ τὸ δίκαιον προσκατεύει καὶ ἐπιβάλλουσιν οἱ χαλαιποὶ καιροί. Ἡ νομιμοφροσύνη τῶν Κυπρίων εἶνε ἐγνωσμένη καὶ οὐδὲν δύναται νὰ κωλύσῃ αὐτοὺς ὅπως διὰ τῶν ἐκπροσώπων των εἴπωσι πρὸς τοὺς Κυβερνήτας τῆς νήσου, ὅτι αὕτη ἀπορεῖ, πένεται, πτήσσει καὶ ὅτι ὁ φόρος θὰ μεταβάλῃ τὴν Κύπρον εἰς μέγα πτωχοκομεῖον, τοὺς δ' Ἄρχοντας εἰς φρουροὺς καὶ φύλακας αὐτοῦ.

ΚΑΚΟΝ Η ΨΕΥΔΟΡΚΙΑ

Εἶν' ἀληθῶς ἄξιον ἀπορίας καὶ ἄμα λίαν λυπηρὸν, ὅτι ἄχρι τοῦδε δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἐννοήσωσιν ἐκεῖνοι, ἐκ τῶν χωρικῶν ἰδίᾳ, οἵτινες ἔχουσι τὴν κακίστην ἕξιν τοῦ ἐνόρκως ψεύδεσθαι πρὸ τῶν δικαστηρίων, ὁποῖα ὀλέθρια ἀποτελέσματα συνεπάγει ἡ τοιαύτη τασις. Καὶ οἱ θεῖοι καὶ οἱ ἀνθρώπινοι νόμοι ἀπαγορεύουσιν αὐστηρῶς τὴν ψευδορκίαν καὶ πᾶς ὁ μὴ τηρῶν τοὺς νόμους τούτους, πλὴν τοῦ ὅτι ζημιοῦται τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, φωρώμενος ἀπόλλυσιν ἐπὶ μακρὸν καὶ τὴν προσωπικὴν αὐτοῦ ἐλευθερίαν. Διὸ ἀπόλυτος ἀνάγκη παρίσταται, ὅπως ἐκριζωθῇ πλέον ἡ ἀκατονόμαστος αὕτη συνήθεια.

Τὰ ὀλίγα ταῦτα γράφομεν, λαβόντες ἀφορμὴν, ἐκ τινος ἐπὶ ψευδορκίᾳ ὑποθέσεως, παραπεμφθείσης τὴν παρελθοῦσαν τετάρτην ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου Λάρνακος ἐνώπιον τοῦ κακουργιοδικείου.

Χωρική τις εἶχε κινήσει πρό τινος ἀγωγὴν κατά τινος συγχωρίου της, ὡς παραβιάσαντος τὸ ἄσυλον αὐτῆς ἐν καιρῷ νυκτὸς διὰ μαχαίρας. Ἐνῷ δὲ κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν τῆς δίκης ὑπεστήριξε ἐνόρκως τὴν κατηγορίαν της, ὅτε προσήκειτο τὸ δικαστήριον νὰ ἐκδώσῃ τὴν ἀπόφασιν του, ἡ κατήγορος εἶπεν ὅλως τἀναντία, ἐφ' ᾧ καὶ ἐκινήθη κατ' αὐτῆς ἀγωγὴ ἐπὶ ψευδορκίᾳ, παραπεμφθεῖσα, ὡς εἴπομεν, πρὸ τοῦ κακουργιοδικείου.

Ἐν τούτοις ἂς ἐλπίσωμεν, ὅτι τὸ πάθημα τῆς ἀπλοϊκῆς γυναικὸς, ἥτις ὡς μόνην ἀπολογίαν αὐτῆς προὔταξεν ὅτι τὴν ἐφοβέρισαν οἱ συγγενεῖς τοῦ κατηγορουμένου, θέλει χρησιμεύσῃ εἰς τοὺς λοιποὺς ὡς μάθημα, οἵτινες πρέπει νὰ γνωρίζωσιν ὅτι ἡ ψευδορκία οὐδέποτε ἔχει ἀγαθὸν τέλος. Διότι ὅταν τις ψευδορκῇ, ἡ δικαιοσύνη δὲν δύναται οὔτε τὸν ἀθῶον νὰ ἀπολύσῃ, οὔτε τὸν ἔνοχον νὰ τιμωρήσῃ, καὶ ἡ ἀνεξαρτήτως πάσης εὐθύνης εἰς τοιαύτην περίστασιν ἀπόφασις τοῦ δικαστοῦ εἶνε πάντοτε ἄδικος, εἰς βάρος, ἐννοεῖται, τῆς συνειδήσεως ἐκείνων, οἵτινες καταθέτουσι ψευδῆ μαρτυρίαν.

ΤΩ ΑΝΩΝΥΜΩ ΤΗΣ «ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ»

«Ἀνώνυμός» τις ἐν τῷ τελευταίῳ φύλλῳ τῆς «Σάλπιγγος» κατακρίνει ὄργανά τινα τῆς ἐν Κύπρῳ δημοσιογραφίας, ὡς τιθέμενα ἐν ἐπικεφαλίδι τὸν ὅρον ὅτι ἡ σύνταξις «δὲν εὐθύνεται διὰ τὰς γνώμας τῶν ἀνταποκριτῶν της», θεωρῶν αὐτὸν «ἀκατανόητον ἢ μᾶλλον βλαβερόν, ὡς κακὴν παρέχοντα ἰδέαν τοῦ συστήματος, καθ' ὃ ἐξασκεῖται τὸ δημοσιογραφικὸν ἐπάγγελμα ἐν Κύπρῳ.»

Καὶ τίνι μὲν τρόπῳ δύναταί τις ἐκ τούτου νὰ ἐξάγῃ τὸ ἀκατανόητον καὶ βλαβερόν, φαίνεται ἡμῖν λίαν ἀκατανόητον, διὰ παίους δὲ λόγους ἐθεωρήσαμεν καὶ ἡμεῖς ἁρμόδιον νὰ θέσωμεν ἐπὶ τῆς ἐπικεφαλίδος τῆς ἐφημερίδος ἡμῶν τὸν περὶ οὗ ὁ λόγος ὅρον θέλομεν ἐξηγήσῃ τοῦτο παρευθύς.

Δὲν νομίζομεν φρόνιμον ὅτι ἡ σύνταξις ἐφημερίδος τινὸς πρέπει νὰ θεωρῆται ἠθικῶς ὑπόλογος, ἐὰν ἀνταποκριτὴς αὐτῆς ἔγραψε πλημμελῆ ἢ μὴ ὀρθὴν γνώμην, ὡς ἐπίσης δὲν πρέπει ν' ἀποδίδηται εἰς αὐτὴν ὁ ἔπαινος, ἐὰν τοιοῦτός τις διὰ τοῦ ὀργάνου της ἐξέφερε τὴν ὀρθοτέραν γνώμην. Οὐδὲ φρονοῦμεν ὅτι εἶνε ὀρθὸν ἡ σύνταξις ἐφημερίδος τινὸς νὰ δεσμεύῃ τὸν ἀνταποκριτὴν αὐτῆς, διότι ἔχομεν ὡς ἀρχὴν ἡμῶν, καὶ τοιαύτην ἀρχὴν πιστεύομεν, ἔχουσι πάντες οἱ ἐλεύθερα φρονοῦντες, ὅτι ἕκαστος ἄνθρωπος δύναται ἐλευθέρως νὰ ἐκφράσῃ τὰ φρο-

νήματα αὐτοῦ, οὐδὲ νὰ ἐπηρεάζῃ τὸν ἀναγνώστην μὲ τὰς ἰδίας ἑαυτῆς κρίσεις;ὁσάκις δὲν ἐγκρίνῃ γνώμην τινὰ ἀνταποκριτοῦ αὐτῆς, διότι δὲν πρέπει νὰ νομίζῃ ὅτι σκέπτεται ὀρθότερον καὶ σοφώτερον παντὸς ἄλλου.

Οὐχ ὀλίγον δ' ἀδικεῖ ὁ «ἀνώνυμος» τοὺς ἀναγνώστας τῶν κυπριακῶν ἐφημερίδων, φανταζόμενος αὐτοὺς, ὡς μὴ δυναμένους νὰ ἐκλέξωσι καὶ παραδεχθῶσι τὴν ὀρθὴν γνώμην καὶ ἀπορρίψωσι τὴν σφαλερὰν, ἔτι δ' ὡς ἔχοντας χρείαν νὰ φωτισθῶσι ἐκ τοῦ κυπριακοῦ τύπου καὶ ἐξ αὐτοῦ νὰ σχηματίσωσιν ἰδέας!, ἐνῷ πράγματι ἡ ἐφημεριδογραφία ἐν Κύπρῳ οὐδὲν ἄλλο εἶνε ἢ ἑρμηνεὺς τῶν φρονημάτων τοῦ λαοῦ, οὗτινος προασπίζει τὰ συμφέροντα.

Δέον προσέτι νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι δὲν συμφωνοῦμεν μετὰ τοῦ «ἀνωνύμου» ὅτι, ἐπειδὴ ὁ εἰρημένος ὅρος δὲν ἀπαντᾷ ἐν οὐδενὶ ἑλληνικῷ φύλλῳ, εἶνε ξένος, οὐδαμῶς ἐφαρμοζόμενος ὑφ' Ἑλλήνων καὶ ἐφ' Ἑλλήνων.

ΧΡΟΝΙΚΑ.

Δημοτικοὶ Σύμβουλοι διὰ τὸ νέον ἔτος ἐξελέγησαν οἱ κ. κ. Ν. Ρῶσσος, Νικόλαος Ι.Δημητρίου. Σοφοκλῆς Νικολαΐδης, Ἀντώνιος Μαντοβάνης καὶ Γιουστὺρ Ζιά. Αὔριον γενήσεται ἡ ἐκλογὴ τοῦ Δημάρχου.

—§—

Κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας ἔχομεν καιρὸν χείμερινὸν, τὴν δ' ἑσπέραν τῆς χθὲς ἔδρεξεν οὐκ ὀλίγον. Αἱ βροχαὶ εἰς τοιαύτην ἐποχὴν θεωροῦνται λίαν εὐεργετικαὶ διὰ τὰ σπαρτά.

—§—

Τὴν παρελθοῦσαν τρίτην κατέπλευσαν ἐνταῦθα ἀμφότερα τὰ αὐστριακὰ ἀτμόπλοια, τὴν δ' ἐπιοῦσαν τετάρτην τὸ γαλλικὸν «Niger.» Διὰ τοῦ εἰς Συρίαν καὶ Αἴγυπτον ἀποπλεύσαντος αὐστριακοῦ ἀνεχώρησαν εἰς Ἰόππην 315 προσκυνηταί.

—§—

Ἡ Αὐτῆς Μεγαλειότης ἡ Ἄνασσα ἠρνήθη νὰ ἐπικυρώσῃ τὸ περὶ ἐπιβολῆς βαρέος δασμοῦ ἐπὶ τῶν εἰσαγομένων ἀλεύρων ψήφισμα τοῦ κ. Α. Λιασίδου.

—§—

Διὰ τοῦ αὐστριακοῦ ἀτμοπλοίου ἀφίκετο ἐνταῦθα τὴν παρελθοῦσαν τρίτην ὁ κ. Ὄνεφαλς Ρίχτερ, συνοδευόμενος ὑπὸ τῆς συζύγου του, ὅπως ἐνεργήσῃ ἀρχαιολογικὰς ἀνασκαφὰς ἐν Ταμασσῷ. Καθὰ δὲ γράφει ἡ «Νέα Ἡμέρα», ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας προσήνεγκεν ἐπὶ τούτῳ εἰς τὸν κ. Ρίχερτ 25.000 μάρκας ἐκ τοῦ ἰδιαιτέρου αὐτοῦ ταμείου. Ὁ εἰρημένος ἀρχαιολόγος κατὰ τὰς ἀνασκαφὰς ταύτας θὰ ἔχῃ, ὡς γράφουσι τὰ διενναῖα φύλλα, κρατίστην σύντροφον τὴν κυρίαν Ὄνεφαλς, ἥτις, λόγῳ ἀρχαιολογικῆς παιδεύσεως καὶ δραστηριότητος, οὐδαμῶς ὑπολείπεται τοῦ συζύγου της.

—§—

Διὰ τοῦ αὐστριακοῦ ἀτμοπλοίου ἀφίκοντο ἐπίσης ὁ λόρδος Encombe, ὁστις ξενίζεται παρὰ τῷ Διοικητῇ, ὁ ρῶσσος στρατηγὸς Alexis Neidhardt, Conseiller privé, περὶ οὗ ἐσφαλμένως ἔγραψαν ὅτι εἶνε μέγας δοὺξ, ἐπισκεφθεὶς τὴν Λευκωσίαν καὶ ἀναχωρήσας τὴν ἐπαύριον διὰ τοῦ γαλλικοῦ, δύο γερμανοὶ καθηγηταί, ὁ Dr Floericke, ἐμπεπιστευμένος μὲ ἐπιστημονικὴν ἐντολὴν, καὶ ἄλλος τις, ὁ ὁποῖος ἀγοράζει ἑρπετὰ, πτηνὰ καὶ τὰ παρόμοια.

—§—

Τὴν 16 Ἀπριλίου ἀναμένεται ἔκτακτον αὐστριακὸν ἀτμόπλοιον, οὗ ἐπιβαίνουσι γερμανοὶ φιλόσοφοι.

—§—

Ὁ Πανοσιώτατος ἀρχιμανδρίτης Μαχαιράδος κ. Χαρίτων ἀνεχώρησε τὴν παρελθοῦσαν τρίτην διὰ τοῦ αὐστριακοῦ ἀτμοπλοίου «Ἕκτορος», κατευθυνόμενος εἰς Ρωσσίαν, πρὸς συλλογὴν ἐράνων ὑπὲρ ἀνοικοδομήσεως τῆς ἀποτεφρωθείσης Μονῆς. Ἡ Α. Π. συνοδεύεται ὑπὸ τοῦ αἰδεσιμωτάτου Ἱερομονάχου Νεοφύτου, Ἁγιοταφίτου, ὅστις θέλει ἐκτελῆ καθήκοντα ἑρμηνέως.

—§—

Τὸ ἀγγλικὸν ἀτμόπλοιον «Φουρτοῦνα» καταπλεῦσαν ἐνταῦθα τὴν χθὲς πέμπτην ἀνεχώρησε σήμερον εἰς Συρίαν. Δι' αὐτοῦ ἀφίκετο ἐξ Ἀλεξανδρείας ὁ κ. Φ. Στέντ μετὰ τῆς συζύγου του.

—§—

Θρασεῖα λωποδυσία ἐγένετο τὴν παρελθοῦσαν τρίτην ἐπὶ τῆς ἀποβάθρας, καθ' ἣν ὥραν ἐπεβιβάζοντο οἱ χάριν προσκυνήματος ἀπερχόμενοι εἰς Ἱεροσόλυμα χωρικοί. Ὁ Εὐθύμιος Χριστοδούλου ἐκ Λειβαδίων ἐνησχολεῖτο νὰ κατευοδώσῃ μερικοὺς συγγενεῖς του, ὅτε καὶ εὑρέθη αἴφνης, ἄνευ ὡρολογίου, ὅπερ καθὰ εἶτα ἐν τῷ πταισματοδικείῳ ἀπεδείχθη ὑπεξῆρε Χριστόφορος τις Χριστοδούλου Βούρκα ἐκ Λάρνακος. Ὁ κατηγορηθεὶς ἠρνήθη τὴν ἐνοχήν του, εἰπὼν ἅμα ὅτι ὁ κατήγορος ἔτρεφε κατ' αὐτοῦ πάθος καὶ τὰ τοιαῦτα, ἐνῷ ὁ πρῶτος κατέθηκεν ἐνόρκως ὅτι ὁ ἥρως τῷ ἦτο πάντη ἄγνωστος. Ἐν τούτοις ἡ ὑπόθεσις παρεπέμφθη ἐνώπιον τοῦ Ἐπαρχιακοῦ Δικαστηρίου.

Προσεχῶς θέλει ἐκδοθῆ ὑπὸ τῆς εὐπαιδεύτου διευθυντρίας τοῦ Παρθεναγωγείου Λεμησσοῦ δεσποσύνης Π. Λοΐζιάδος «Περιγραφὴ ἀρχαίων ἠθῶν, ἐθίμων καὶ παραδόσεων καὶ διαφόρων τοπίων ἐν Κύπρῳ μετὰ 10 σχετικῶν εἰκόνων καὶ πολλῶν εἰδήσεων περὶ τοῦ οἰκιακοῦ καὶ ἀγροτικοῦ βίου.»

Τὸ σύγγραμμα τοῦτο συνιστῶμεν παντὶ φιλομούσῳ, συσδρομηταὶ δὲ ἐγγράφονται καὶ παρ' ἡμῖν.

Τὴν παρελθοῦσαν δευτέραν περὶ ὥραν 2αν ἑωθινὴν ἐτελεύτησεν ἐνταῦθα ἐν ἡλικίᾳ 60 ἐτῶν ἀγαθὸς καὶ ἔντιμος οἰκογενειάρχης ὁ

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΣΥΜΕΩΝΙΔΗΣ,

καταλιπὼν εἰς βαθὺ ἄλγος σύζυγον καὶ τέσσαρα τέκνα.

Ἡ κηδεία αὐτοῦ ἐγένετο αὐθημερὸν περὶ ὥραν 4ην μ. μ. ἐν τῷ ναῷ Ἁγίου Λαζάρου, ἔνθα ὁ μακαρίτης ἐχρημάτισεν ὡς Ἱεροψάλτης ἐπὶ τριάκοντα καὶ ὀκτὼ ὁλόκληρα ἔτη.

Ὑπὲρ τῶν βαρυπενθούντων συγγενῶν τοῦ ἀποθανόντος Χριστοφόρου ἐπικαλούμεθα τὴν θείαν παραμυθίαν, ὑπὲρ δὲ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ δεόμεθα ὅπως κατατάξῃ αὐτὴν ὁ ὕψιστος ἐν χώρᾳ δικαίων καὶ εὐσεβῶν!

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΗΛΙΚΙΩΝ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΚΑΙ ΔΗ ΤΗΣ ΠΑΙΔΙΚΗΣ

ΠΡΑΓΜΑΤΕΙΑ ΥΠΟ Γ. ΛΟΥΚΑ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου φύλλου).

Παρόμοιοι, λέγει, εἰσὶν οἱ τοιοῦτοι πατέρες ἐκείνοις, οἳ διὰ μὲν τὸ ὑπόδημα μέλει αὐτοῖς, διὰ δὲ τὸν πόδα των ἀμεριμνῶσι. Περιττὸν θεωρῶ τὸ ἐκτείνεσθαι ἐν τῷ ζητήματι τοῦτο. ὅπερ πάντες νοεῖτε καὶ πάντες σκέπτεσθε καὶ πάντες περὶ αὐτοῦ μεριμνᾶτε. Τοῦτο μόνον δέον νὰ ἐπαναλάβω ὅτι κατὰ τὴν παιδικὴν ἡλικίαν αἱ μαθήσεις, αἱ διηγήσεις, αἱ γνῶσεις ἐναποτυποῦνται εὐκολώτατα εἰς τὰς ψυχὰς τῶν νέων, ὡς αἱ σφραγῖδες ἐπὶ τῶν ἁπαλῶν κηρίων. Καὶ κατὰ τὸν θεῖον Πλάτωνα ὀφείλομεν νὰ παραινῶμεν τὰς τροφοὺς καὶ ἑπομένως τὰς μητέρας, τὰς μητρυιὰς, τὰς μάμμας κλπ. τὰς πλησιάζουσας τοῖς παισὶν, ἵνα μὴ τὰς τυχαίας διηγήσεις λέγωσιν αὐτοῖς καὶ πληρῶσιν οὕτω τὸν νοῦν αὐτῶν ἀνοίας καὶ διαφορᾶς. Σπουδαίαν ἀγωγὴν καὶ νόμιμον παιδείαν δέον ἵνα διδάσκωμεν τοὺς παῖδας διὰ νὰ χρησιμεύσωσιν ἡμῖν καὶ τῇ πατρίδι ἐν τῷ μέλλοντι. Ἄλλως δὲν εὑρίσκομεν τέκνα· κεκτήμεθα ἄλλο τι ἢ υἱοὺς καὶ κληρονόμους καὶ ἐν τῷ μέλλοντι μὴ ἀναμένῃ τις παρ' αὐτῶν τι.

Ἐκ τῆς παιδικῆς ἡλικίας ὁ ἄνθρωπος εἰσέρχεται εἰς τὴν ἐφηβικὴν ἡλικίαν καὶ ἐνταῦθα γίνεται ἡ ἀνάπτυξις τοῦ σώματος καὶ τῆς ψυχῆς ὁμαλώτερον, συναναπτυσσομένου καὶ τοῦ λογικοῦ ἐπὶ μᾶλλον καὶ ἐγγίζοντος τῇ ἡλικίᾳ, καθ ἣν ὁ νόμος ἀναγνωρίζει ὡριμανσίν πως αὐτοῦ καὶ τὸ κριτικὸν τῆς ψυχῆς ἄρχεται ἐγειρόμενον δικαστὴς τῶν ἄλλων αὐτῆς δυνάμεων, τοῦ φανταστικοῦ μὲν ἀρχομένου νὰ ἀποβάλλῃ τὰς ψευδεῖς καὶ φασματώδεις ἐσθῆτας αὐτοῦ, τοῦ μνημονικοῦ ἐκλέγοντός πως καὶ τηροῦντος τὰ ὠφελιμώτερα. τοῦ προσεκτικοῦ παραγκωνίζοντος τὸν παιγνιώδη κόσμον αὐτοῦ καὶ προσκολλώμενον εἰς σπουδαιότερα καὶ τῶν ἄλλων ψυχικῶν δυνάμεων. ἐπίσης. Κατὰ τὴν ἡλικίαν ταύτην σιδηροῦ κρίκου δεῖται ὁ γονεὺς ἵνα χαλιναγωγήσῃ τὰς ὁρμητικὰς καὶ ἀποτόμους στάσεις τοῦ τέκνου αὐτοῦ. Ἐκ τῆς προπαρασκευαστικῆς ταύτης ἐφηβικῆς ἡλικίας μετὰ πόνου ἀφικνεῖται ὁ ἄνθρωπος μέχρι τοῦ 20 καὶ 21 ἔτους εἰς τὴν ὀργῶσαν νεανικὴν ἡλικίαν, φθάνουσαν μέχρι τοῦ τριακοστοῦ. Κατὰ τὴν ἀσφαλεστέραν ταύτην νεανικὴν ἡλικίαν ὁ ἄνθρωπος ἵσταται ὡς ἀπὸ σκοπιᾶς ἢ ὡς ὁ διὰ κόπου συγκεχυμένον ἀνωφερὲς ἢ κλίμακα διανύσας καὶ ἀναβάς, μᾶλλον δὲ οἱονεὶ ὁ ἐκ λάκκου ἢ κρημνώδους καὶ τραχέος τόπου μετὰ πολὺν χρόνον διασωθεὶς εἰς τὴν ἐπιφάνειαν. Ἵσταται, θεᾶται περιέργοις βλέμμασι τὸν κόσμον οἱονεὶ ξένας χώρας τὸ πρῶτον ἐπισκέπτεται, ξένας ἰδιότητας αἰσθάνεται, ξένα τὰ πάντα καὶ περίεργα εἰς αὐτόν. Ἀποπειρᾶται, δοκιμάζει νὰ προχωρήσῃ, ἀλλ' ἐκλέγει, κρίνει, προσέχει, φαντάζεται, ἐνθυμεῖται. Θέλει τέλος νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸν Παράδεισον, ἐν τούτοις ὅμως εἰσέρχεται εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ κοσμικοῦ τούτου κλαυθμῶνος πλήρης εὐχαριστήσεως καὶ χαρᾶς καὶ πεπρωκισμένος ὑπὸ τῶν τερψιδιωτέρων αἰσθημάτων καὶ ἐκεῖ ταλανίζεται λίαν τολμηρῶς μέχρι τοῦ τριακοστοῦ. Κατὰ τὴν νεανικὴν ταύτην ἡλικίαν γίνονται αἱ τολμηρότεραι ἀποφάσεις συνήθως τοῦ ἀνθρώπου καὶ ὁρμᾶ κατὰ των ἐπικινδυνωδεστέρων ἀντικειμένων. Ἡ ἅμιλλα, ὁ ζῆλος, ὁ συναγωνισμὸς ἐνταῦθα ἄρχονται ἐξογκούμενα, ἐγγίζοντος τοῦ καχλασμοῦ αὐτῶν. Ἡ ἐπιθυμία τῆς δόξης τὸν ὑποβάλλει εἰς τὰς τολμηροτέρας πράξεις καὶ ὁ ὀργασμὸς τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος αὐτοῦ κατὰ ταύτην ὑπερτεροῦσιν ἐπὶ τοσοῦτον ὥστε πολλάκις ὀπισθοδρομοῦντος τοῦ κριτικοῦ, ὁ ἄνθρωπος ὑποπίπτει σκοτιζόμενος εἰς τὰ μεγαλήτερα ἐγκλήματα. Κατὰ τὴν ἡλικίαν ταύτην ὅμως συνέβησαν καὶ τὰ μεγαλήτερα κατορθώματα τῶν ἀνθρώπων, ἡ στρατιωτικὴ ὑπηρεσία, ἡ ὑπεράσπισις τῆς πατρίδος καὶ ἐν γένει ὁ ἄνθρωπος τότε ἀποσπᾶται ἐλευθέρως ἐκ τῆς οἰκίας τῶν γονέων καὶ γινόμενος ἀνεξάρτητος πράττει ὅτι ἂν ὑπαγορεύῃ αὐτῷ ἡ κτηθεῖσα ἀγωγὴ καὶ ἡ τῆς ψυχῆς ἠθικότης. Ἀλλὰ καὶ τότε ἡ πατρικὴ ἀρωγὴ καὶ συνέχισις τῆς κηδεμονίας τοῦ τέκνου δὲν πρέπει νὰ λείπῃ, εἰ δυνατόν, τότε γιγνομένης ἐπαισθητοτέρας αὐτῷ τῆς ὠφελείας τῆς πατρικῆς νουθεσίας καὶ ἀρωγῆς, ὑπαρχούσης. Ἡ εὐαισθησία κατὰ τὴν ἡλικίαν ταύτην ἐστὶν ἀνεπτυγμένη μᾶλλον καὶ ἡ ἐξέγερσις τῶν ψυχικῶν αἰσθημάτων γίνεται εὐχερέστερον ὥστε διὰ τῆς μουσικῆς λ. χ. ἐξωθεῖται γενναίως καὶ εἰς αὐτὸν τὸν θάνατον, ὃν ἄλλοτε πτοεῖται καὶ τρέμει. Ἡ λεπτότης δὲ τῶν αἰσθημάτων τούτων τότε μόνον διακρίνεται ἐπουσιωδῶς καὶ ὁ ἄνθρω-

ος ἐγγίζων εἰς τὴν ἀνδρικὴν ἡλικίαν παρατάσσει ἑαυτὸν ἀπέναντι τοῦ κόσμου μετὰ τῶν ἄλλων κτισμάτων καὶ πλασμάτων ὁριστικῶς καὶ μετὰ θετικῆς ἀποφάσεως. Καὶ κατὰ τὸ τρίτον πλέον ἀνδροῦται καὶ τότε μόνον, τότε ἐστὶν ἀληθὴς βασιλεὺς τῶν ἐπὶ γῆς δημιουργημάτων τοῦ Πλάστου. Τότε κατὰ τὴν ἀνδρικὴν ἡλικίαν ἐστὶ κύριος τοῦ κόσμου, τότε δύναται νὰ κάμῃ ἀληθῆ χρῆσιν τῶν ἐν τῷ κόσμῳ καὶ τότε τέλος φαίνεται τελεία καὶ ἀληθὴς εἰκὼν τοῦ θεοῦ.

Κατὰ τὴν ἀνδρικὴν ἡλικίαν ὁ ἄνθρωπος ἐπλάσθη ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Κατὰ τὴν ἀνδρικὴν ἡλικίαν ἠσθάνθη τὴν ἁμαρτίαν καὶ κατὰ τὴν ἀνδρικὴν ἡλικίαν ὁ Θεάνθρωπος Ἰησοῦς ἐθεράπευσεν αὐτήν, παθὼν καὶ ἀναστὰς χάριν τῆς σωτηρίας τοῦ ἀνθρώπου. Ἡ ἡλικία αὕτη ἐστὶ τὸ μεταίχμιον τῆς παρελθούσης ζωηρᾶς ἡλικίας τῆς νεότητος καὶ τῆς χαλαρᾶς τοῦ γήρατος. Ἡ ἡλικία αὕτη ἐστὶν ἡ μεσημβρία, οὕτως εἰπεῖν, τῆς ἡμέρας τοῦ ἀνθρώπου· ἐστὶν ἡ κορυφὴ τοῦ ὄρους ἐφ' οὗ ἀναβαίνων ὁ ἄνθρωπος ἄρχεται βαθμηδὸν καταπίπτων. Ἡ ἀνδρικὴ ἡλικία ἐστὶ τέλος ἡ ἀκμὴ τῶν τε σωματικῶν καὶ ψυχικῶν δυνάμεων τοῦ ἀνθρώπου. Ὅ,τι μέγα ἔπραξεν, ὅ,τι κατώρθωσε· τὸ ἐπέτυχε κατὰ τὴν ἀνδρικὴν ἡλικίαν. Ὥστε ὀφείλομεν τῆς ἡλικίας ταύτης τὴν ἰδιότητα καὶ τὴν δύναμιν νὰ γνωρίζωμεν, ἵνα μὴ εἴμεθα ξένοι ἐνώπιον αὐτῆς καὶ ἀδικῶμεν ἑαυτούς. Ἥραν ταύτης ληγούσης τὸ 50ὸν ἢ καὶ 60ὸν πολλάκις ὁ ἄνθρωπος καταπίπτει σωματικῶς καὶ συγχρόνως ψυχικῶς καὶ ἐπανέρχεται εἰς παραλλήλου τῇ παιδικῇ ἡλικίᾳ, χαλαρουμένων τῶν ψυχικῶν δυνάμεων καὶ μὴ ἐχουσῶν ἑτέραν ἢ τῆς παιδικῆς ἡλικίας ἰδιότητα. Ὁ ἄνθρωπος γίνεται παλίμπαις καὶ ἀπολήγει εἰς τοῦ τάφου τὸ μηδέν, καθ' ὃ ἦν πρὸ τοῦ αὐτοῦ συλληφθῆναι ἐν τῇ τῆς γυναικὸς μήτρᾳ.

Ἰδοὺ αἱ ἑπτὰ ἡλικίαι, ἃς ὁ Θεὸς ἐδώρησε τῷ ἀνθρώπῳ, ἵνα συνοδεύωσιν αὐτὸν κατὰ τὰ ἔτη τῆς ζωῆς του ἐν τῷ κόσμῳ καὶ τὸ καθ' ἡμᾶς ἰδοὺ καὶ ἡσκιαγραφία αὐτῶν καὶ ἰδίᾳ τῆς παιδικῆς ἡλικίας. Ἐὰν δ' ἡμεῖς λάβωμεν τὴν εὐδαίμονα τύχην νὰ περιποιηθῶμεν, ὡς εἶπον, ἑαυτοὺς κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα τῶν εἰρημένων ἡλικιῶν, ἐὰν αἱ πόλεις, αἱ κῶμαι ἡμῶν προικισθῶσι δι' ἀνθρώπων, ὠφελουμένων ἐκ τῶν περιεχομένων τῶν ἡλικιῶν τούτων, ἐὰν τέλος ἡ πατρὶς ἀποκτήσῃ τοιαῦτα τέκνα ὑγιᾶ τό τε σῶμα καὶ τὴν ψυχήν, τότε πάντες ἐσόμεθα εὐδαίμονες ὄντως καὶ ἱκανοὶ φέρειν ἐπαξίως τὴν παρ' ἡμῖν τοῦ Πλάστου ἱερὰν εἰκόνα. Καθότι, ἀφοῦ ὁ ἄνθρωπος ἔσχε τὴν ἀξιοπρεπεστέραν θέσιν ἐν τῷ κόσμῳ, ἀφοῦ προωρίσθη ὑπὸ τοῦ Θεοῦ βασιλεὺς τῆς κτίσεως, ἀφοῦ κέκτηται τὴν μεγάλην ἐλευθερίαν, ἣν οὐδεὶς τῶν ἐν τῷ κόσμῳ, διατὶ νὰ μὴ ἐξασκήσῃ τῆς λαμπροτάτης αὐτοῦ θέσεως τὰ προνόμια ταῦτα; Διατὶ νὰ μὴ θελήσῃ νὰ εἶνε πράγματι βασιλεὺς τῶν ἐν τῷ κόσμῳ; Διατὶ τέλος ν' ἀμαυρῶσι καὶ νὰ ἐκπίπτῃ τῆς ὡραιοτάτης αὐτοῦ εἰκόνος; Ἀπωλέσαμεν τὸν Παράδεισον διὰ τοῦ Ἀδάμ; Ἰδοὺ αὖθις ἀνεκτήσαμεν αὐτὸν διὰ τοῦ Θεανθρώπου Σωτῆρος ἡμῶν. Ἐκ τοῦ ὕψους τῆς θείας δόξης ἐκτοτε ἐξεπέσαμεν διὰ τοῦ Ἑωσφόρου; Ἀλλ' ἰδοὺ αὖθις ἡμᾶς δυναμένους συναναβῆναι εἰς τὴν ἔνδοξον ἐκείνην ἀνωτάτην βαθμίδα. Ἐστερήθημεν, ἀπωλέσαμεν τὴν ἡδύτητα τοῦ καρποῦ ἐκείνου; Πλὴν ἰδοὺ πάλιν γευόμεθα. Ἐδιώχθημεν τέλος πάντων ἐκ τοῦ Παραδείσου ἢ ἐκλείσθη ἡμῖν ἡ μεγάλη ἐκείνη τῆς εὐδαιμονίας θύρα; Ἀλλ ἰδοὺ αὖθις ἠνέωκται ἡμῖν τὰ ἐπουράνια! Ἰδοὺ θεώμεθα τὴν λαμπροτάτην ἐκείνην δόξαν. Ἰδοὺ αἰσθανόμεθα τὴν θειοτάτην ἐκείνην χαράν. Ἰδοὺ τέλος τὸν Ἄγγελον τὸν φύλακα τῆς μακαρίας ἐκείνης εὐδαιμονίας, τοῦ Παραδείσου, ὑποχωρήσαντα ἐπὶ τῇ ἀστραπιαίᾳ ἐμφανίσει τοῦ δι' ἡμᾶς τὸν Ἅδην σκυλεύσαντος. Καὶ λοιπὸν ὁ Παράδεισος, ἡ αἰώνιος μακαριότης ἵσταται ἐνώπιον ἡμῶν. Δυνάμεθα νὰ εἰσπηδήσωμεν, δυνάμεθα νὰ εἰσέλθωμεν. Ἀλλὰ μόνοι; διὰ τῆς σωματικῆς ἡμῶν δυνάμεως; ὄχι. Διὰ τῆς ἀνεξαντλήτου ἰσχύος τῶν ἀρετῶν τῶν κατὰ τὰς εἰρημένας ἡλικίας τοῦ ἀνθρώπου κτωμένων, ἐν αἷς διαπρέπει μᾶλλον ἡ ὑψηλοτέρα, ἡ ἱερωτέρα, ἡ ἐπιπονωτέρα, ἡ ποθεινοτέρα, ἡ ὡραιοτέρα, ἡ εὐκλεεστέρα, ἡ περιεκτικωτέρα τέλος, ἡ Ἀγάπη τῆς Μεγάλης ἡμῶν Πατρίδος! Ἡ ἀγάπη τῆς πατρίδος ἐπαναλαμβάνω ἐστὶν ἡ αἰωνία χαρά, ἡ ἀτελεύτητος ἀπόλαυσις, ἡ οὐρανία εὐδαιμονία τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τοῦ Παραδείσου!

Τέλος.

ΝΕΩΤΑΤΑΙ ΑΝΑΚΑΛΥΨΕΙΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΥ

Αἱ θεωρίαι περὶ ἠλεκτρισμοῦ τοῦ περιωνύμου ἄγγλου φυσικοῦ Maxwell ὁσημέραι ἀποδεικνύονται ἀληθεῖς διὰ νέων θαυμασίων πειραμάτων. Μετὰ τὰς ὡραίας ἀνακαλύψεις τοῦ ἐν Βόννῃ καθηγητοῦ Hertz, τῶν ἐν Ἀμερικῇ Tesla καὶ Lodge, ἀνευρίσκεται εἰς ἐπιστημονικὰ περιοδικὰ ἡ περιγραφὴ νέων καταπληκτικῶν πειραμάτων τοῦ ἐν Παρισίοις περιωνύμου φυσιοδίφου d' Arsonval δι' ὧν ἀποδεικνύονται, ὅτι ἂν κυματοειδῆ ρεύματα ὑψίστης τάσεως καὶ τρισχιλίων δονήσεων κατὰ δευτερόλεπτον εἶνε κεραυνοβόλα ἐπιφέροντα ἐν ἀκαρεῖ τὸν θάνατον, ρεύματα τοιαῦτα διπλάσια ἢ καὶ τριπλάσια διαβιβαζόμενα διὰ τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος οὐδεμίαν ἀπολύτως αἴσθησιν παγουσι.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἐν Βερολίνῳ ἐξακολουθεῖ ἡ συστηματικὴ ἐπιζήτησις τῆς ρωσσικῆς φιλίας. Ὁ αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος παραστὰς εἰς ἄριστον ἐν τῷ στρατῶνι τοῦ ἀφιερωμένου εἰς τὸν Τσάρον συντάγματος προέπιε θερμῶς ὑπὲρ Ἀλεξάνδρου τοῦ Γ'. Ὁ Ρῶσσος πρεσβευτὴς ἀντιπροέπιεν ὑπὲρ τοῦ αὐτοκράτορος Γουλιέλμου. Κατὰ τὴν ἐπιθεώρησιν τοῦ συντάγματος ὁ αὐτοκράτωρ παρατηρήσας ρῶσσόν τινα στρατηγόν, ἐπλησίασεν ἔφιππος, ἔκυψεν, ἔσφιξεν ἐπανειλημμένως τὴν χεῖρά του καὶ συνδιελέχθη μετ' αὐτοῦ διὰ μακρῶν. Καὶ εἰς τὰ φιλοφρονήματα μὲν ταῦτα, δὲν πρέπει βεβαίως ν' ἀπονέμηται ἄμετρος σημασία. Ἀλλὰ δὲν εἶνε ἄμοιρος πολιτικῆς σπουδαιότητος ἡ εἴδησις τῆς «Ἐφ. τῆς Κολωνίας,» καθ' ἣν ὁ ἐν Πετρουπόλει γερμανὸς πρεσβευτὴς στρατηγὸς Βερδερ ἡ ψυχὴ τῶν ἐνεργειῶν ὑπὲρ προσεγγίσεως τῆς Ρωσσίας πρὸς τὰς ἄλλας δύο αὐτοκρατορίας πρόκειται νὰ κατέλθῃ προσεχῶς ἐπ' ἀδείᾳ εἰς Βιέννην. Ὁπωσδήποτε δὲν ἐπιδέχεται ἀμφιβολίαν ὅτι κατὰ τὰς τελευταίας ἑβδομάδας αἱ σχέσεις Γερμανίας καὶ Ρωσσίας ἐβελτιώθησαν ἐπαισθητῶς. Τὰ ρωσσικὰ φύλλα χαιρετίζουσι συμπαθῶς τὴν ἐπιψήφισιν τῆς ἐμπορικῆς συνθήκης ὑπὸ τοῦ γερμανικοῦ κοινοβουλίου. Τὰ «Νέα» γράφουσιν: «Ὁ αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος ἐδείχθη ἐν τῷ ζητήματι τούτῳ πολιτικὸς ἀνὴρ πρώτης τάξεως. Συνδιηλλάγη πρὸς τὸν Βίσμαρκ καὶ ἠσφάλισε τὴν ὑποστήριξίν του, ἐμελέτησε τὴν συνθήκην ἐν πάσαις ταῖς λεπτομερείαις, κατέστησε δὲ δήλην τὴν σημασίαν αὐτῆς εἰς τὴν χώραν. Οὐδὲν ἄλλο ἐγχείρημα τοῦ νεαροῦ αὐτοκράτορος ἐπέτυχεν ἐξ ἴσου λαμπρῶς, ἡ ροπὴ δ' αὕτη τῆς γερμανικῆς πολιτικῆς, δέον νὰ χαιρετισθῇ συμπαθῶς, διότι ἄγει πρὸς τὴν ἀδελφωσιν τῶν λαῶν ἐπὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐδάφους.»

—Τηλεγραφοῦσιν ἐκ Βελιγραδίου εἰς τὸν Παρισιανὸν Φιγαρὼ ὅτι πάντων τῶν ἐν Σερβίᾳ κομμάτων οἱ πολιτικοὶ ἄνδρες ἐπιθυμοῦσι ν' ἀπέλθῃ ὅτι τάχιον ὁ Μιλάνος, ἵνα ἐπανέλθωσι τὰ πράγματα εἰς τὴν κανονικὴν τροχιάν. Λέγεται ὅτι ὑπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν θὰ διορισθῇ ὁ εὐσταθὴς Ρέβαρατς.

—Τῆς κορινθιακῆς διώρυγος συνεπείᾳ παραπόνων συνῆλθε τὴν 1ην μαρτίου τὸ διοικητικὸν συμβούλιον, ὅπως ἐλαττώσῃ τὰ διόδια καὶ καταστήσῃ οὕτω προσιτὴν εἰς πάντα τὰ πλοῖα τὴν ἐκ τῆς διώρυγος διέλευσίν των.

—Ὁ «Χρόνος» τοῦ Λονδίνου μεταγράφων τὴν πρὸς τὰς ἐπιτροπὰς τῶν ὁμολογιούχων ἀπάντησιν τοῦ κ. Τρικούπη, παρατηρεῖ ἐν προοιμίῳ ὅτι «ἀφοῦ αἱ τέως ὑπαρχουσαι ἐγγυήσεις ἠρθησαν ἐκ τοῦ μέσου μετὰ ψυχικῆς γαλήνης, νοεῖται ἐξ ἀρχῆς ὅτι παραπλήσια ἀσφάλεια δὲν θὰ ἐπαρκέσωσιν εἰς τοὺς ὁμολογιούχους, οἵτινες δικαιοῦνται νὰ λάβωσι βελτίονας ἐν τῷ μέλλοντι ἐγγυήσεις.

—Ὁ δὲ «Οἰκονομολόγος» τοῦ Φραγκφορτίου γράφει. «Ὁ Ἕλλην πρωθυπουργὸς ἀρνεῖται διαρρήδην πᾶσαν πρὸς τοὺς ὁμολογιούχους παραχώρησιν φαίνεται δὲ ἐκ τῆς ἀποκρίσεώς του ὅτι ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις οὐδεμίαν ἔχει διάθεσιν νὰ ἔλθῃ εἰς περαιτέρω διαπραγματεύσεις. Ἡ δὲ «Νέα Ἐφ. τῆς Κολωνίας» λέγει ὅτι ἡ ἀπάντησις τοῦ κ. Τρικούπη εἶνε καθ' ὅλα ἀνούσιος.

—Καὶ εἰς τοὺς ἐν Παρισίοις χρηματιστικοὺς κύκλους δὲν ἐνεποίησεν εὐχάριστον ἐντύπωσιν ἡ ἀπάντησις τοῦ κ. Τρικούπη «Κάλλιον θὰ ἔπραττεν ὁ κ. Τρικούπης (γράφει) ἡ «Οἰκονομικὴ Ἑβδομὰς» ἂν ἠρνεῖτο διαρρήδην καὶ μετὰ παρρησίας πᾶσαν πρὸς τοὺς ὁμολογιούχους διαπραγμάτευσιν, ἀφοῦ δὲν εἶνε διατεθειμένος νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς τὰς δικαίας τούτων διεκδικήσεις.

—Κατ' εἰδήσεις ἐκ Τεργέστης τὰ ἀτμόπλοια τοῦ Λόυδ «Ἠλέκτρα» καὶ «Ὠρίων» συνεκρούσθησαν παρὰ τὴν νῆσον Πόρερ ἐν Πόλᾳ. Εἷς ναύτης ἐφονεύθη καὶ 3 ἐτραυματίσθησαν ἐκ τοῦ πληρώματος τῆς «Ἠλέκρας». Αἱ ζημίαι ἀνέρχονται εἰς 100,000 φλωρίνια.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Βερολῖνον 16 Μαρτίου.—Ἡ βουλὴ ἐψήφισεν εἰς τρίτην ἀνάγνωσιν διὰ μεγάλης πλειοψηφίας τὴν ἐμπορικὴν συνθήκην μεταξὺ Γερμανίας καὶ Ρωσσίας.

Κάϊρον 17.—Ὁ διπλωματικὸς πράκτωρ τῆς Γαλλίας κ. Ρεβερσὼ διεμαρτυρήθη κατὰ τοῦ μελετωμένου σχεδίου περὶ τροπῆς τοῦ ἡνοιγμένου δημοσίου χρέους τῆς Ἀγγλίας.

Βελιγράδιον 19.—Ἡ ἱερὰ σύνοδος τῆς Σερβίας ἐκήρυξεν ἄκυρον τὸ διαζύγιον τοῦ πρώην βασιλέως τῆς Σερβίας Μιλάνου καὶ τῆς βασιλίσσης Ναταλίας.

Λονδῖνον 20.—Κατὰ τὰ «Ἡμερήσια Νέα» ἡ Ρωσία ἐγνωστοποίησεν εἰς τὴν σερβικὴν κυβέρνησιν, ὅτι θὰ διέκοπτε τὰς σχέσεις της πρὸς τὴν Σερβίαν ἐὰν ὁ πρώην βασιλεὺς Μιλάνω ἐπέμενε νὰ διαμένῃ ἐν Βελιγραδίῳ.

Σόφια 21.—Σέρβοι τελωνοφύλακες ἐπυροβόλησαν κατὰ χωρικῶν βουλγάρων φονεύσαντες ἕνα ἐξ αὐτῶν.

Σάντανδερ 22.—Κατὰ τὴν ἀνέλκυσιν ἐκ τῆς θαλάσσης τῶν λειψάνων ἀτμοπλοίου τινὸς μὲ φορτίον δυναμίτιδος, ὅπερ εἶχε βυθισθῇ κατὰ τὸν παρελθόντα σεπτέμβριον μετ' ἐπελθοῦσαν ἔκρηξιν, ἐπῆλθε καὶ δευτέρα ἔκρηξις, ἧς ἕνεκα ἐφονεύθησαν μὲν 10, ἐτραυματίσθησαν δὲ 22.

ΠΟΙΚΙΛΗ ΣΤΟΑ

Τὰ σκεύη τῆς τραπέζης τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας τῆς Ἀγγλίας φυλάσσονται ἐν Windsor Castle καὶ ἡ ἀξία των ὑπολογίζεται εἰς 2,000,000 λιρῶν στερλίνων. Τὰ χρυσᾶ σκεύη, ἀγορασθέντα ὑπὸ Γεωργίου τοῦ Δ' ἀρκοῦσι διὰ 130 πρόσωπα. Τὸ δοχεῖον, ἐν ᾧ διατηρεῖται δροσερὸς ὁ καμπανίτης, δύναται νὰ περιλάβῃ δύο ἄνδρας. Πολλὰ τῶν σκευῶν χρονολογοῦνται ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς βασιλίσσης Ἐλισάβετ, ἄλλα ἐστάλησαν ἐξ Ἰνδικῆς, Βίρμας καὶ Κίνας καὶ ἓν κύπελλον, λεπτοτάτης καὶ λαμπρᾶς ἐργασίας, ἀνῆκεν εἰς Κάρολον τὸν ΙΒ' βασιλέα τῆς Σουηδίας. Ἐκ τῶν ἐπιτραπεζίων κοσμημάτων διακρίνεται πρὸ πάντων ὁ χρυσοῦς ταώς, τοῦ ὁποίου ἡ ἀξία ὑπολογίζεται εἰς 40,000 λιρ. στερλ.

Κατὰ τὰ γραφόμενα τοῦ Πλινίου ὁ κολοσσὸς τῆς Ρόδου ἦτο μνημεῖον προκαλοῦν τὸν θαυμασμὸν ὅλου τοῦ κόσμου. Ρόδιός τις καλλιτέχνης ὀνόματι Χάρης, μαθητὴς τοῦ περιφήμου γλύπτου Λυσίππου, λέγεται ὅτι κατεσκεύασεν αὐτὸν ἐντὸς δωδεκαετίας. Τὸ ὕψος αὐτοῦ ἦν κατ' ἄλλους μὲν 110, κατ' ἄλλους δὲ 150 ποδῶν. Μετὰ παρέλευσιν ὅμως πεντήκοντα καὶ ἓξ ἐτῶν κατέπεσεν ἕνεκα μεγάλου τινὸς σεισμοῦ, ἀλλὰ καὶ μετὰ τὴν πτῶσίν του ἐξηκολούθουν νὰ τὸν θαυμάζωσι καὶ νὰ τὸν θεωρῶσιν ὡς ἓν τῶν ἑπτὰ θαυμάτων τοῦ κόσμου. Αἱ χεῖρές του ἦσαν κολοσσιαῖαι καὶ οἱ δάκτυλοι μεγαλήτεροι τῶν συνήθων ἀγαλμάτων. Οὐδεὶς εἶχε τολμήσῃ ν' ἀνορθώσῃ πάλιν τὸν μέγαν τοῦτον ὄγκον, ὅστις ἔμεινεν οὕτω κείμενος ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἐπὶ 900 ἔτη, ἕως οὗ τῷ 672 μ. Χ. ἦλθον οἱ Ἄραβες, κατέκτησαν τὴν νῆσον καὶ κατέτεμον τὸν κολοσσὸν εἰς μικρὰ τμήματα, ὅπως χρησιμοποιήσωσι τὸ μέταλλον, ἐξ οὗ ἦτο κατεσκευασμένος. Ὅλοι σχεδὸν οἱ συγγραφεῖς συμφωνοῦσιν εἰς τὸ ὅτι 900 κάμηλοι ἀπῃτοῦντο πρὸς μεταφορὰν τῶν τμημάτων καὶ ὅτι τὸ φορτίον μιᾶς ἑκάστης αὐτῶν ἦτο ἴσον πρὸς 500 ὀκάδας. Ἐκ τούτου ἕπεται ὅτι τὸ ὁλικὸν βάρος τοῦ κολοσσοῦ συνεποσοῦτο εἰς 450,000 ὀκάδας. Ἡ ἐπικρατοῦσα γνώμη, ὅτι ὁ κολοσσὸς ἵστατο εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ λιμένος καὶ ὅτι ἠδύναντο νὰ διέλθωσιν ἀνὰ μέσον τῶν σκελῶν του πλοῖα μὲ ἀναπεπταμένα ἱστία, θεωρεῖται ὑπὸ πολλῶν σοφῶν ὡς ἐσφαλμένη.

Τὸ ψεῦδος καὶ ἡ ῥᾳδιουργία ὅσον καὶ ἂν θριαμβεύουν, ταχέως καὶ παρευθὺς σχεδὸν ἐξαφανίζονται καὶ ἀπόλλυνται πρὸ τῆς μεγάλης λάμψεως τῆς ἀληθείας.

Σοφός τις γεωλόγος ἐσυμπέρανε τὴν ἡλικίαν τῆς γῆς ἐπὶ τῇ βάσει πειραμάτων γενομένων ἐπὶ τοῦ ἀποτελέσματος τῆς θερμότητος καὶ ἐπὶ τῆς πιέσεως, τῆς ἐπὶ βράχων τινῶν, εἰκάζει δὲ ὅτι ἡ ἡλικία τῆς γῆς ὡς πλανήτου εἶνε 24 ἑκατομμυρίων ἐτῶν!

Ἐφημερίς τις τῶν συρμῶν γράφει ὅτι τὰ ἀρώματα τῶν ὀπωρικῶν εἶνε τώρα τῆς μόδας εἰς τοὺς Παρισίους ἀντὶ τῶν ἀρωμάτων τῶν ἀνθέων. Μανδήλια καὶ χειρόκτια ἀρωματίζονται μὲ οὐσίαν ἀπιδίων, δαμασκηνίων καὶ βερυκόκκων.

Μία τῶν πλουσιωτάτων γυναικῶν τοῦ κόσμου εἶνε ἡ Μαίρη Γάρρετ, ἐκ Βαλτιμόρης, θυγάτηρ τοῦ ἐπικληθέντος βασιλέως τῶν σιδηροδρόμων, εἶνε 38 ἐτῶν ἡλικίας μέσου ἀναστήματος, μὲ ὠχρὰν τὴν ὄψιν, γαλανοὺς ὀφθαλμούς, καὶ κυανᾶ δίοπτρα· ἔχει δὲ καὶ περιουσίαν 100 ἑκατομμυρίων φράγκων, τὰ πλεῖστα τῶν ὁποίων ἀπέκτησεν ἡ ἰδία διὰ συνετῶν ἐπιχειρήσεων.

Ποῖος τὴν θέλει διὰ σύζυγον;

— Δὲν μὲ λέγεις σὲ παρακαλῶ διατί πίνεις τόσον πολύ;
— Θέλω φίλε μου νὰ πνίξω τὰς φροντίδας μου.
— Καὶ τὸ κατορθώνεις;
— Ὄχι δυστυχῶς, διότι φαίνεται ἐξεύρουν νὰ κολυμβοῦν.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

ΣΑΠΩΝΕΣ ΕΛΛΗΝΙΚΟΙ

Ἐκομίσθησαν ἐσχάτως ἐξ Ἑλλάδος σάπωνες πρώτης ποιότητος καὶ ἀδόλου κατασκευῆς, πωλούμενοι εἰς μετριωτάτας τιμὰς ἐν τῷ ἐνταῦθα καταστήματι τοῦ κ. Γρηγ. Ν. Κυζίδου.

Τὸ προϊὸν τοῦτο τῆς ἑλληνικῆς βιομηχανίας ἐβραβεύθη εἰς ἁπάσας τὰς ἐκθέσεις, κατὰ τὴν τελευταίαν δ' ἐν Σικάγῳ ἔκθεσιν ἔλαβε τὸ πρῶτον βραβεῖον.

ΛΕΩΦΟΡΕΙΑ
Μ. Σ. ΕΜΦΙΕΤΖΗ

ΤΑΚΤΙΚΗ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ
ΛΑΡΝΑΚΟΣ - ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΥ

Σπουδαίαν ἔλλειψιν ἀνέλαβε νὰ πληρώσῃ ὁ κ. Μ. Σ. Ἐμφιετζῆς, συστήσας δι' ἁμαξῶν τακτικὴν συγκοινωνίαν μεταξὺ Λάρνακος—Ἀμμοχώστου. Αἱ ἅμαξαι τοῦ κ. Ἐμφιετζῆ διακρίνονται διὰ τὴν στερεότητα καὶ κομψότητα αὐτῶν, σύρονται δὲ ὑπὸ ἵππων πρώτης δυνάμεως καὶ ταχύτητος. Τιμαὶ εἰσιτηρίων ἀπιστεύτως εὔθηναί. Ὁ σταθμὸς ἐν Λάρνακι ἐν τῷ πανδοχείῳ τῶν Κυρίων Κων. ἀδελφῶν Ι. Δημητρίου.

ΕΙΣ ΤΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
ΚΡΑΜΒΗ
ΟΔΟΣ ΒΑΛΣΑΜΑΚΗ ΕΝ ΣΚΑΛΑ
ΕΥΡΙΣΚΟΝΤΑΙ
ΑΓΓΛΙΚΑ ΚΑΣΜΙΡΙΑ

τὰ στερεώτερα καὶ εὐθηνότερα τῶν μέχρι τοῦδε εἰσαχθέντων, πωλούμενα εἰς τιμὰς ἀνεπιδέκτους διαγωνισμοῦ.

ΕΠΑΝΩΦΟΡΙΑ ΔΙΑ ΚΥΡΙΑΣ.
ΥΠΟΚΑΜΙΣΑ, ΚΑΛΤΣΑΙ, ΦΛΑΝΕΛΛΑΙ ΔΙ' ΑΝΔΡΑΣ.
ΜΥΡΑ ΤΩΝ ΚΑΛΗΤΕΡΩΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΩΝ ATKINSON, GOSNELL
ΔΙΠΥΡΑ, ΚΟΝΣΕΡΒΑΙ, ΔΙΑΦΟΡΑ.

Λίαν προσεχῶς ἀναμένεται λαμπρὰ συλλογὴ
ΕΑΡΙΝΩΝ ΚΑΣΜΙΡΙΩΝ.
Χρῶμα καὶ ποιότης, ἐκλεκτότατα.
Τιμαὶ εὐθηνόταται

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΛΑΡΝΑΚΟΣ.

Σῖτος, πρὸς γρ. 20—23 τὸ κοιλόν.
Κριθή, πρὸς γρ. 10—11
Ὄροβος ἐντόπιος, πρὸς γρ 24.
Σησάμια, πρὸς γρ. 3 τὴν ὀκάν.
Σταφὶς μαύρη πρὸς 45 παρ. ἡ ὀκᾶ
Σταφὶς βραστὴ πρὸς 35 παρ. ἡ ὀκᾶ
ὀκάν.
Βαμβακόσπορος πρὸς γρ. 1 καὶ 35 παρ. τὴν λίτραν.
Βαμβάκια, πρὸς γρ. 14—16 τὴν λίτραν (ὀκ. 2 1)2.
Βρώμη, πρὸς 13 1)2 τὸ κοιλόν.
Ἔλαιον, ἐξωτερικοῦ πρὸς γρ. 16 τὴν λίτραν.
Ἔλαιον ἐντόπιον, πρὸς 16—17 ἡ λίτρα
Ζάχαρις, πρὸς γρ. 332 τὸν σάκκον.
Καφφές, πρὸς γρ. 20—21 τὴν ὀκὰν χονδρ.
Ὀρύζιον, πρὸς γρ. 190 τὸν σάκκον.
Σάπων, πρὸς γρ. 6 1)2—7 τὴν ὀκάν.
Πετρέλαιον Καυκάσου πρὸς γρ. 40 1)2.
Μὲ λίραν ἀγγλικὴν γρόσια 182.
Ὁ βάμβαξ, ὁ βαμβακόσπορος καὶ ἡ σταφὶς πληρώνουσι τὴν δεκάτην κατὰ τὴν ἐξαγωγήν.

Ἐν τῇ κατὰ τὴν ὁδὸν «Ὀξφόρδ» οἰκίᾳ τῆς Κας Αὐγούστας Κ. Χαραλαμπίδου ἠνοίχθη νέον ξενοδοχεῖον ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῆς ἰδιοκτητρίας, ἔνθα οἱ προσερχόμενοι δύνανται νὰ εὑρίσκωσι δωμάτια ὕπνου λίαν εὐρύχωρα καὶ εὐάερα. Τὸ ξενοδοχεῖον τοῦτο θὰ διακρίνῃ ἄκρα καθαριότης καὶ ἔκτακτος περιποίησις, διὸ οἱ πελάται ἔστωσαν βέβαιοι, ὅτι θὰ μένωσι καθ' ὅλα εὐχαριστημένοι.

Ὑπεύθυνος
ΚΛΕΑΝΘΗΣ Ν. ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΤΗΣ

Τύποις ΦΙΛΟΚΑΛΙΑΣ.

Ἐν τῷ τυπογραφείῳ ἡμῶν γίνεται πᾶσα τυπογραφικὴ ἐργασία μετὰ πάσης τῆς δυνατῆς φιλοκαλίας εἰς τιμὰς λίαν συγκαταβατικάς, οἷον: ἐτικέτται καπνοῦ, ἐνοικιαστήρια, χρεωστικὰ γραμμάτια, ναυλοσυμφωνητικά, δηλωτικὰ Τελωνείου, διπλότυπα, φορτωτικαὶ κλπ.

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ ΤΟΥ «Ν. ΕΘΝΟΥΣ.»
Η ΠΡΩΤΗ ΤΟΥ ΑΙΜΑΤΟΣ ΚΗΛΙΣ

Κατὰ μετάφρασιν ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ
(ΥΠΟ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΓΕΡΟΛΕΜΟΥ.)

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ.
ΔΡΑΜΑ ΕΝ ΗΜΕΡΑ

ΚΕΦ. VI.
ΠΡΟ ΤΗΣ ΑΠΟΦΑΣΕΩΣ

I.

—Αἱ χρηματικαὶ τῶν συμμάχων χορηγίαι καὶ πάλιν, φαίνεταί μοι, βραδύνουσι;

—Οὕτω συμβαίνει, ἐκ συνηθείας πάντοτε, Μεγαλειότατε.

—Καὶ τότε...

—Οἱ στρατιῶται λιποτακτοῦσιν, ἡ αὐλὴ ἐκφέρει τὰ δίκαια παράπονά της, καὶ ὁ λαὸς δὲν δύναται πλέον νὰ ὑποστῇ τοὺς φόρους.

—Ἀλλοίμονον! ἀνάγκη ὅμως νὰ τοὺς ὑποστῇ.

—Καὶ ἐγὼ λέγω τοῦτο, ἀλλ' ὁ λαὸς ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, κατακραυγάζει καὶ ἐπαναστατεῖ.

—Ἔχετε δίκαιον, ἀλλ' ὁ πόλεμος εἶχε ἐγγὺς ἡμῶν. Ἀπειλούμεθα ὑπ' αὐτοῦ, οἱ δὲ Γάλλοι ἔχουσι κατασκόπους εἰς τὴν αὐλήν. Βεβαίως γνωρίζετε τοῦτο ὑμεῖς, διότι σᾶς ἀφορᾷ.

—Ἀναμφιβόλως, ἀλλ' ἐὰν οἱ Γάλλοι ἔχουσι κατασκόπους, ἔχομεν καὶ ἡμεῖς τοὺς ἰδικούς μας, διὰ νὰ τοὺς κατασκοπεύωμεν.

—Τότε γνωρίζετε τὸν πρῶτον αὐτὸν κατάσκοπον.

—Ὡς λέγετε, Μεγαλειότατε.

—Δὲν θὰ τὸν συλλάβητε λοιπόν;

—Ὁ Θεὸς φυλάξοι. Ἐὰν τὸν συνελαμβάνομεν, ἄλλος τις θὰ τὸν ἀντικαθίστα, καὶ θὰ ἦτο ἓν καὶ τὸ αὐτὸ πρᾶγμα. Ἄλλως τε ἀφίνοντες αὐτὸν ἐλεύθερον, ἔχομεν τὰς εἰδήσεις δωρεάν, ἐνῷ ἐὰν τὸν φυλακίσωμεν θὰ ἀναγκασθῶμεν νὰ πληρώνωμεν δι' αὐτάς.

—Διὰ τίνος μέσου ἀποστέλλει ὁ κατάσκοπος οὗτος τὴν ἀλληλογραφίαν του.

—Διὰ τῶν ἁμαξηλατῶν, Μεγαλειότατε.

—Εἶνε ἀξιόπιστοι;

—Μεγαλειότατε, τοὺς ἐξηγόρασα ἰδοὺ τί περὶ αὐτῶν δύναμαι νὰ σᾶς εἴπω.

—Πολὺ καλά, δούξ, μὴ λησμονήσητε νὰ εἰδοποιήσητε τὸν προστατευόμενόν σας, δηλ. τὸν πρωτοδικαστὴν τῶν ἐγκληματιῶν, ὅτι αὔριον ὀφείλει νὰ ἐμφανισθῇ ἐνταῦθα περὶ τὴν ἐνάτην ὥραν.

Ὁ δοὺξ προσέκλινε καὶ ἀπεσύρθη.

—Κόμη, εἶπε τότε ὁ Δὸν Ζουάν, ἀπευθυνόμενος πρὸς τὸν Βανκονσέλλα, ἐξήγησόν μοι, ἐὰν δύνασαι, διατί ἀρνεῖσαι τὴν χεῖρα τῆς Αἰκατερίνης, εἰς τὸν καλὸν ἐκεῖνον Ἀδαΐδ ὅστις τρέφει δι' αὐτὴν ἀληθινὴν λατρείαν; Ἢ μήπως καὶ ἡ ἀγαπητὴ Αἰκατερίνη ἀνθίσταται εἰς τοῦτο;

—Μεγαλειότατε, ἀμφότεροι ἐξ ἴσου ἀγαπῶνται, τὸ δὲ αἴσθημα τοῦ ἔρωτός των ἀνεπτύχθη παιδιόθεν. Δυστυχῶς ὅμως εἰς τὴν ἕνωσιν αὐτῶν μέγα τι πρόσκομμα παρεμβάλλεται.

—Μέγα τι πρόσκομμα, λέγεις, πρόσεξον, κόμη, μὴ μεγαλοποιεῖς τὸ πρᾶγμα. Μὴ δυνάμενος νὰ ἐννοήσῃς, ὡς ἐγώ, τὸν διάπειρον ἔρωτα δύο καρδιῶν αἵτινες ἐπλάσθησαν ἡ μία διὰ τὴν ἄλλην, καὶ τὰς ὁποίας ἡ εἱμαρμένη ἀποχωρίζει, δὲν ἐστοχάσθης ἴσως, ὁποίαν εὐθύνην, ἀναλαμβάνεις ἐπὶ τῆς κεφαλῆς σου, ὡς οἰκογενειάρχης, παρεμβάλλων πρόσκομμα διὰ τὴν εὐτυχίαν των. Ὢ! ἐὰν ὑπέφερες τὸ ἥμισυ μόνον ἐκείνου ὅπερ ἐγὼ ὑποφέρω, δεχόμενος τὴν θυσίαν ἣν ἡ Στέλλα ὑπέβαλεν εἰς ἑαυτὴν καὶ τὴν ὁποίαν ὑφίσταμαι τώρα παρὰ τὴν θέλησίν μου, ἤθελες σκεφθῇ ὡριμώτερον περὶ τοῦ πρακτέου, πρὶν ἢ ὑποβάλῃς τοιαύτην τινὰ θυσίαν εἰς τὴν ἀδελφήν σου, καὶ εἰς τὸν γενναῖον Ἀδαΐδ, ὅστις τόσον τὴν ἀγαπᾷ.

—Μεγαλειότατε, ἐπιθυμῶ νὰ γνωρίσω ὑμῖν τὰ αἴτια, ἅτινα μὲ ἠνάγκασαν νὰ λάβω ἀπόφασιν, ἧς αἱ συνέπειαι, ἐπιβαρύνουσι ἐπ' ἐμοῦ τόσον ἀλγεινῶς.

—Ἀμφιβάλλω περὶ τούτου. Ἀλλὰ τέλος πάντων ποῖον εἶναι τὸ μέγα τοῦτο πρόσκομμα, ποῖα αἴτια σᾶς ἐμποδίζουσι ν' ἀρνηθῆτε τὴν εὐτυχίαν εἰς τὴν ἀδελφήν σας; Λέγε, κόμη, δὲν εἶνε ὁ βασιλεὺς ὅστις σοὶ τὸ διατάσσει, εἶνε φίλος εἰλικρινὴς ὅστις σοὶ τὸ ζητεῖ.

Ὁ δὸν Βανκονσέλλα συγκινηθεὶς μέχρι δακρύων διὰ τὴν πρὸς αὐτὸν εἰλικρίνειαν καὶ οἰκειότητα τοῦ βασιλέως, ἀπεκρίθη διὰ τρεμούσης φωνῆς:

Μεγαλειότατε, ὁ Ἀδαΐδ κατάγεται ἐκ καλοῦ οἴκου, ὡς καὶ ὁ ἰδικός μας, καὶ ὑπὸ τὴν ἔποψιν ταύτην, μεγάλης τιμῆς ἤθελον ἀξιωθῆ ἐὰν συγγένευον πρὸς αὐτόν. Ἀλλ' οἱ Ἀδαΐδ εἶνε πολὺ πλούσιοι καὶ οἱ Βανκονσέλλα πολὺ πτωχοί. Ἡ μεγαλειότης σας, ἥτις ἔχει τὴν ψυχὴν τόσον εὐγενῆ καὶ γενναίαν θὰ ἐννοήσῃ ὅτι ἡ εὔλογος ὑπερηφάνειά μου μοὶ ἐμπνέει ἀπενθάρρυνσιν εἰς τὴν μόνην ἰδέαν, ὅτι ἡ ἀδελφή μου, συνδεομένη πρὸς τὴν πλουσίαν ταύτην οἰκογένειαν δὲν θὰ προσεκόμιζεν ὡς προῖκα, εἰμὴ τὴν ὡραιότητα αὐτῆς καὶ τὰς καλὰς ἰδιότητας τῆς καρδίας καὶ τοῦ πνεύματός της· Μεγαλειότατε, τοῦτο εἶνε συναίσθημα ταπεινώσεως, εἰς ὃ δὲν δύναμαι νὰ ὑποταχθῶ.

Ἀλλοίμονον! πτωχέ μου, κόμη, μήπως εἰς τὸν ἔρωτα δύναται νὰ ὑπάρξῃ τοιαύτη τις ἀπαίτησις;

Μεγαλειότατε, δὲν εἶμε ἐρωτευμένος, καὶ...

—Ὢ! τὸ βλέπω καλῶς, ὅτι σὺ δὲν ἀγαπᾷς, καὶ ὡς ἐκ τούτου ἀκριβῶς σοὶ συγχωρῶ.

(ἀκολουθεῖ.)